

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/13/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117012658
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3117012658.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Ondreja Samaša, v trestnej veci proti obžalovanému F. T., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom S., M. XXXX/XX, t.č. vo výkone väzby v ÚVV Ilava, stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Trenčíne sp. zn. 8T/70/2017 zo dňa 12.01.2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 08.03.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného F. T. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/70/2017 zo dňa 12.01.2018 bol obžalovaný F. T. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom čase od 20.00 hod. dňa 13.10.2017 do 03.00 hod. dňa 14.10.2017 v byte na adrese X. XX v S. pod vplyvom alkoholu fyzicky zaútočil na svoju družku G.. W. B. a to tak, že ju udrel otvorenou dlaňou do oblasti tváre ako aj do zadnej časti krku, taktiež ju sotil, následkom čoho spadla na zem a následne jej vykrúcal ruky a silno stláčal zápästia jej rúk, pričom jej následne v prítomnosti hliadky polície uviedol, že ju zabije.

Za to bol odsúdený podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona v spojení s § 43 Trestného zákona na ďalší trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov, pričom podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona mu súd uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadol odvolaním obžalovaný, ktoré písomne odôvodnil prostredníctvom obhajcu. V obsiahlom odôvodnení podrobne poukázal na výpovede poškodenej a svedkov, pričom uviedol, že výpoveď poškodenej nenasvedčuje tomu, že by bola naplnená objektívna stránka trestného činu nebezpečného vyhrážania, nakoľko sama poškodená vie najlepšie posúdiť, či vyrieknuté slová obžalovaného voči jej osobe boli spôsobilé vzbudiť u nej dôvodnú obavu o život. Obžalovaný nadržal žiaden predmet alebo zbraň (pištoľ, nôž a pod.), teda vyhrážanie nebolo sprevádzané správaním, ktoré by ilustrovalo odhodlanie obžalovaného naplniť vyhrážky smrťou a teda nemohlo ísť o vyhrážku spôsobilú vzbudiť u poškodenej dôvodnú obavu. Rovnako sa mali vziať na zreteľ aj povahové vlastnosti poškodenej, ktorá sama uviedla, že obžalovaného často verbálne provokuje, navyše tiež poškodená bola "posilnená" alkoholom. Obhajoba má za to, že vyvstávajú veľmi veľké pochybnosti o tom či poškodená počula vyhrážku a najmä či vyhrážka mohla objektívne vzbudzovať dôvodnú obavu o jej život. Poškodená sama uviedla, že vyhrážku nepočula a obžalovaného sa nebála a ani nebojí, čo zopakovala aj vo svojom vyjadrení pred súdom. Polícia bola privolaná susedou, ktorá sa bála hluku z domácnosti poškodenej a obžalovaného. Súd však vyhodnotil

výpoveď poškodenej, ktorá na hlavnom pojednávaní poukázala na kladný vzťah k obžalovanému a tiež túžbu udržať jej blízky vzťah s obžalovaným, ako účelovú, v snahe vyvinieť svojho druhu, s čím obhajoba nesúhlasí. Poškodená nie je žiadnym spôsobom na obžalovaného odkázaná finančne či existenčne a účelovosť výpovede poškodenej nie je o čo oprieť. Naopak súd neprihliadal na základnú zásadu *in dubio pro reo* - teda v pochybnostiach v prospech obvineného (obžalovaného). Na druhej strane sa svedkovia zhodli, že obžalovaný vyslovil vyhrážku až potom, ako mu bolo oznámené, že bude vykázaný z obydľia. Tiež sa zhodli, že túto vyhrážku vyslovil pokojným hlasom. Tón hlasu obžalovaného nasvedčuje, že vyhrážku nemyslel vážne. Keďže obžalovaný nedržal žiadny predmet alebo zbraň (pištoľ, nôž a pod.) a vyhrážku vyslovil pokojným tónom hlasu, je vysoko pravdepodobné, že vyhrážanie nebolo sprevádzané správaním, ktoré by ilustrovalo odhodlanie obžalovaného naplniť vyhrážky smrťou a teda v žiadnom prípade nemohlo ísť vyhrážky spôsobilé vzbudiť u poškodenej dôvodnú obavu o život alebo zdravie. Navyše išlo o slová vyslovené pred príslušníkmi polície, ktorí obžalovaného odvádzali z bytu. Pritom obžalovaný nedisponuje žiadnou strelnou zbraňou a vo výpovediach sa nespomínala ani iná možná zbraň (nôž) či iný predmet. Súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy v jeho neprospech a preto nesprávne rozhodol o vine obžalovaného, keďže v danom prípade sa nepodarilo jednoznačne bez akýkoľvek relevantných pochybností preukázať objektívnu stránku trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Trestného zákona, keďže vyhrážka musí byť mienená vážne alebo aspoň musí byť tak prednesená, že môže byť spôsobilá vyvolať obavu, že páchatel splní to, čím sa vyhrážal. Či je však vyhrážanie spôsobilé vzbudiť u iného dôvodnú obavu, je potrebné posúdiť so zreteľom na všetky konkrétne okolnosti prípadu. Súd neprihliadal na základnú zásadu *in dubio pro reo* - teda v pochybnostiach v prospech obvineného (obžalovaného). Súd v neprospech obžalovaného vyhodnotil i skutočnosť, že obžalovaný už bol priestupkovo riešený za občianske spolunažívanie s poškodenou. Skutočnosť, že bol vždy iba priestupkovo riešený poukazuje na to, že obžalovaný by nebol schopný naplniť vyhrážku vyslovenú v tomto trestnom prípade, resp. že išlo iba o silné slová, ktorá však nestáli na reálnych základoch, nakoľko jeho konanie nevybočovalo z predchádzajúcich konfliktov, ktoré boli vyhodnotené ako priestupok. Pokiaľ teda prvostupňový súd uznal na hlavnom pojednávaní časť argumentov obhajoby a zo skutku, ktorý bol uvedený v obžalobe vypustil slová "pričom jej počas tohto fyzického útoku uviedol, že ju zabije," nakoľko ich nepovažoval za preukázané, mal tak postupovať aj vo zvyšku skutku uvedeného v obžalobe. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti má obhajoba za to, že obžalobe sa nepodarilo jednoznačne preukázať objektívnu stránku žalovaného trestného činu. Preto navrhol, aby odvolací súd oslobodil obžalovaného spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadrila i prokurátorka okresnej prokuratúry. Uviedla, že zo všetkých na hlavnom pojednávaní vykonaných dôkazov jednotlivo i v ich súhrne bolo preukázané, že skutok sa stal tak, ako bol uvedený v obžalobe, pričom je potrebné súhlasiť aj s úpravou prvostupňového súdu v tom, že nebolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný sa poškodenej vyhrážal smrťou aj počas fyzického útoku, teda pred príchodom príslušníkov PZ na miesto činu. Boli to predovšetkým výpovede svedkov P. P. a F. I., ktoré jednoznačne usvedčili obžalovaného z prezentovaných hrozieb zabitím, ktoré boli adresované poškodenej počas ich prítomnosti. Vykonaným dokazovaním bolo taktiež preukázané, že obžalovaný bol v čase spáchania skutku pod vplyvom alkoholu, že poškodenú pred príchodom policajnej hliadky fyzicky napadol a hrozby zabitím adresoval poškodenej priamo za prítomnosti dvoch príslušníkov Policajného zboru. Takéto konanie obžalovaného vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti, teda vyrieknutie hrozieb zabitím poškodenej pod vplyvom alkoholu za prítomnosti policajnej hliadky, pri predchádzajúcom fyzickom napadnutí poškodenej, ktorého sa už aj v minulosti voči nej opakovane dopustil, o čom svedčia priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, vo svojom súhrne jednoznačne boli spôsobilé vzbudiť dôvodnú obavu o život a zdravie poškodenej. Tieto dokázané skutočnosti preukazujú naplnenie objektívnej stránky trestného činu a súčasne vylučujú názor obhajoby o tom, že zo strany obžalovaného išlo len o použitie silných slov nespôsobilých vzbudiť dôvodnú obavu o život a zdravie. Je popritom potrebné opakovane poukázať aj na výpovede svedkov P. P. a F. I., ktorí zhodne vypovedali, že predtým, než vstúpili do bytu poškodenej počuli, že v priestoroch bytu sa ozýva buchot a krik poškodenej a samotnú situáciu vyhodnotili ako vážnu. Ostáva pritom bez pochyb, že výpovede oboch svedkov boli vyhodnotené ako vierohodné, čo možno oprieť aj o fakt, že ide o svedkov vykonávajúcich obdobné zásahy niekoľkokrát mesačne a preto ich pohľad na vážnosť situácie má svoje opodstatnenie. Preto prokurátorka navrhla, aby krajský súd podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného F. T. podané prostredníctvom obhajcu zamietol, pretože nie je dôvodné.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, nakoľko napadnutý rozsudok považuje vo všetkých výrokoch za správny a zákonný.

Obhajca obvineného poukázal na písomné dôvody odvolania a žiadal aby odvolací súd tomuto vyhovel.

Obžalovaný uviedol, že poškodenej sa nikdy nevyhrážal, trval na popise udalosti ako ju uviedol vo svojej výpovedi a žiadal spod obžaloby oslobodiť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd preskúmal z podnetu podaného odvolania napadnutý rozsudok v intenciách § 317 Tr. por., pričom zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. Vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného prečinu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu vecí. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové, ale i právne závery, pričom pri hodnotení dôkazov postupoval dôsledne podľa § 2 ods. 12 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005%20Z.z.%25232'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam. Skutočnosť, že sa obžalovaný nestotožňuje so skutkovými, či právnymi závermi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa. Naopak je potrebné poukázať na to, že súd prvého stupňa v rozhodnutí podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, precíznym spôsobom vyhodnotil i prípravné konanie, ktoré predchádzalo podaniu obžaloby a jeho správne skutkové a právne závery vo vzťahu k uznanej vine majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní, vrátane záveru o naplnení subjektívnej, ako aj objektívnej stránky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona obžalovaným. Odvolací súd uvádza, že odvolacie námietky obžalovaného sú len opakovaním obhajobnej argumentácie uvádzanej už pred súdom prvého stupňa, s ktorou sa okresný súd, ako je zrejmé z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vysporiadal, pričom riadne odôvodnil, prečo túto obranu obžalovaného považoval za vyvrátenú a súčasne tiež odôvodnil, prečo neuveril čiastočne zmenenej výpovedi poškodenej. Poukázal pritom na výpovede svedkov P. P. a F. I., príslušníkov PZ, ktorým poškodenej uvádzala, že bola obžalovaným fyzicky napadaná, ale títo zhodne popísali akým spôsobom sa obžalovaný v ich prítomnosti vyhrážal smrťou poškodenej, pričom svedok F. I. popísal aj reakciu poškodenej na tieto vyhrážky. Napokon vyhrážanie zo strany obžalovaného v prítomnosti príslušníkov PZ pripustila vo výpovedi po začatí trestného stíhania i sama poškodenej. Skutkové zistenia a právne závery prvostupňového súdu tak ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku, sú aj podľa názoru odvolacieho súdu správne a úplné, zodpovedajú výsledkom dokazovania, pričom súd prvého stupňa sa tiež zaoberal naplnením objektívnej stránky žalovaného trestného činu. Vzhľadom na to odvolací súd odkazuje na dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil. Preto aj podľa názoru odvolacieho súdu okresný súd postupoval v súlade so zákonom, keď obžalovaného uznal vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona.

Pri ukladaní trestu okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že doposiaľ bol štyrikrát priestupkovo prejednávaný, z toho sa dopustil troch priestupkov proti občianskemu spolunažívaniu voči poškodenej G. W. B. v dňoch 19.02.2016 a 11.03.2016, keď ju fyzicky napadol a opakovane udrél otvorenou dlaňou do oblasti tváre, taktiež ju napádal slovnou vulgárnymi výrazmi a dňa 11.06.2016 po predchádzajúcej výmene názorov udrél G. W. B. do oblasti hlavy, chrbta a krku, čím jej spôsobil drobné zranenie, pričom v čase spáchania

skutku mal 2,58 promile alkoholu v krvi. Súdne trestaný bol raz a to rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 31.05.2016, sp. zn. 4T/55/2016 pre trestný čin prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno h) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 18 mesiacov do 30.11.2017. Z uvedeného vyplýva, že obžalovaný sa skutku dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Okresný súd správne nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a na druhej strane ani žiadnu priťažujúcu okolnosť, keďže na predchádzajúce odsúdenie už zohľadnil v súvislosti s aplikáciou ustanovenia § 49 odsek 2 Trestného zákona. Preto trest ukladal v rámci trestnej sadzby od 6 mesiacov do 3 rokov. Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu páchatela, dospel aj odvolací súd k záveru, že trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa v trvaní 6 (šesť) mesiacov odňatia slobody, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, je trestom spravodlivým a primeraným aj vzhľadom na súčasné uloženie ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou, ktorého nutnosť je podložená výsledkami znaleckého dokazovania a odporúčením znalca. Takto uloženým trestom spolu s ochranným liečením bude splnený jeho účel v zmysle § 34 ods.1 Tr. zák., pričom odvolací súd nezistil v tomto smere dôvod na zmenu.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.